

indse, at under de Forhold, som Samfundet nu lever under, er det nødvendigt, at ogsaa de tænker paa, at der maa spares.

Jeg skal hermed tillade mig paa det konservative Folkepartis Vegne at anbefale Vedtagelsen af Lovforslaget.

Vejstrup: Den højtærede Finansminister har allerede gjort opmærksom paa, at Lovforslaget er en Følge af den Bestemmelse i Tjenestemandsløven, der gaar ud paa, at der inden 1. December skal forelægges Forslag om Ændring af Stedstillaget, og for Konjunkturtillæggets Vedkommende er det bestemt, at det skal bortfalde den 1. Januar 1921, saafremt der ikke vedtages Forslag om en Bibeholdelse eller en Ændring af det. Hvad nu for det første Stedstillaget angaar, har man indenfor Lønningsraadet været enig om, at man ønskede at opretholde de Principper for Stedstillaget, som var afgørende, da det indførtes, idet man har været enig om, at Huslejen og Skatten fremdeles maatte danne Grundlaget for dets Beregning. Det er selysagt, at man har drøftet forskellige Forhold, ganske særlig har man drøftet, om man ikke ogsaa skulde tage Hensyn til visse Varepriser ved Beregningen af Stedstillaget, men det har man ikke gennemført, ud fra den Begrundelse, at der ved Siden af var andre Tillæg, Dyr-tidstillaget, der udelukkende bestemmes under Hensyn til Varepriserne, og dernæst det saakaldte Konjunkturtillæg. Man foreslaar da i § 2, at Stedstillagene forbliver uforandrede indtil 31. Marts 1921. Dette foreslaas, som den højtærede Finansminister meget rigtigt bemærkede, ogsaa af Hensigtsmæssighedshensyn, idet man finder det praktisk, at de Perioder, hvorfor Stedstillaget fastsættes, følger Finansåret; det vil være det letteste for Administrationen. Der foreslaas altsaa ikke nogen principiel Ændring. Man har ønsket, at Stedstillagene Satses ikke fastsættes i selve Løven, men paa Finansloven, hvad jeg tror er meget praktisk. Man har fremdeles ønsket, at Hovedstaden med Hensyn til Stedstillaget skal være det faste Punkt, og at det kun rent undtagelsesvis skulde være saaledes, at andre Byer end netop Hovedstadskommunerne kunde komme op i Klasse a, men man har dog ment det rigtigst at indføre en vis Bevægelsesfrihed med Hensyn til de andre Klasser, saaledes at en Kommune kunde flyttes fra Klasse a til b og omvendt eller, hvis Forudsætningerne for at være i nogen af disse Klasser ikke var til Stede, kunde helt udgaa. Ellers er der ingen

principielle Ændringer. Jeg anbefaler disse Bestemmelser til Tingets Velvillie.

Saa er der Spørgsmaalet om Konjunkturtillaget. Det foreslaas, at Finansministeren inden 1. April 1921 skal forelægge Forslag til Lov om Revision af Bestemmelserne om Konjunkturtillæg. Som den højtærede Finansminister og særlig den ærede sidste Taler gjorde opmærksom paa, har der været ført en Mængde Forhandlinger Tjenestemændenes Organisationer og Finansministeriet eller Finansministeren personlig imellem angaaende Konjunkturtillaget. Den højtærede Finansminister har afvist Tjenestemændenes Organisationers Krav om Forhøjelse af Konjunkturtillaget baade ud fra en principiel og en saglig Begrundelse. Medens jeg ikke synes, at der er megen Grund til at gøre Modstand mod Kravet af principielle Grunde, anerkender jeg selvfølgelig fuldt ud den saglige Begrundelse, som Ministeren fremfører for sin Modstand mod Tjenestemændenes Krav. Det siger sig selv, at en hel Mængde Tjenestemænd er ganske overordentlig vanskeligt stillede under disse Forhold, det kan ikke være anderledes. Heroverfor giver man Anvisning paa Fremtiden. Jeg har i al Almindelighed ikke megen Respekt for den Slags Anvisninger. I gamle Dage, naar Fattigfolk klagede, var man tilbøjelig til at give dem Anvisning paa Himlen. Den Slags Anvisninger giver jeg, som sagt, ikke meget for. En Kendsgerning er det i alt Fald, at der er foregaaet en Prisstigning paa adskillige Ting, som er nødvendige i det daglige Forbrug, f. Eks. Rugbrød; vi er alle klare over, at Rugbrødet som Følge af Kornloven vil stige i Pris i en meget nær Fremtid, men rent bortset fra alt dette er det selvfølgelig, at naar Finansministeren siger, at Staten i dette Øjeblik ikke kan udrede den Udgift, der vilde være forbundet med at imødekomme Tjenestemændenes Organisationers Krav, maa vi bøje os derfor, ihvorvel det selvfølgelig vilde have været bedst, om Organisationerne og Finansministeren kunde være kommet til en Overenskomst; der er ingen Tvivl om, at det vilde lette det fremtidige Samarbejde. For saa vidt beklager jeg, at man ikke har naaet en saadan Overenskomst. I øvrigt skal jeg udtale, at ogsaa mit Parti kan anbefale Lovforslaget uforandret til Vedtagelse.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker de tre ærede Ordførere, der har kunnet anbefale at stemme for Lovforslaget, som det foreligger. Til det ærede 9de Med-